

ת"פ 29683/06/15 - מדינת ישראל נגד סאלם עואדורה

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו בבימ"ש אשקלון

ת"פ 29683-06-15 מדינת ישראל נ' עואדורה
תיק חיצוני: 122191/2015

בפני	כבוד השופטת נועה חקלאי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	סאלם עואדורה

החלטה

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של הסעת תושב זר השוהה שלא כדין לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

על פי עובדות כתב האישום ביום 19.3.15 בסמוך לשעה 15:00 הסיע הנאשם ברכבו 2 תושבי הרשות הפלסטינית שאין בידם אישור כניסה ושהייה בישראל על פי חוק.

הסדר הטיעון

2. ביום 16.2.17 הציגו הצדדים הסדר לפיו יודה הנאשם בכתב אישום מתוקן יורשע ויפנה לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו. הצדדים לא הציגו הסכמה עונשית. ב"כ הנאשם ביקש ששירות המבחן יתייחס בתסקירו לשאלת ההרשעה.

תסקיר שירות המבחן

3. ביום 16.7.17 התקבל תסקיר ובו סקר שירות המבחן באריכות את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. הנאשם בן 27, נשוי, אב לשני ילדים ומתגורר עם משפחתו. הנאשם הבן הבכור להוריו, יש לו 6 אחיות צעירות ממנו. אביו עזב את הבית כשהיה בן 15. הנאשם מפרנס יחיד למשפחתו מצומצמת ולאִימו ואחיותיו. המצב הכלכלי קשה מאוד. נאלץ לעזוב עם משפחתו את מקום מגוריו וגר בצריפון בשל חשש מנקמת דם בשל סכסוך של משפחת אביו. עבד שנים בשמירה. עובד עתה במסעדה אך מעוניין לשוב לעבוד בשמירה.

הנאשם נעדר עבר פלילי, הודה בביצוע העבירה, לקח אחריות מלאה. לדבריו לא קיבל כסף אלא אסף טרמפיסטים.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם המודע להשלכות מעשיו, נורמטיבי, מתמודד עם קשיים רבים, לוקח אחריות רבה

על התפקידים השונים בחייו, המשפחתיים והאישיים, הורתע מאוד מההליך המשפטי והפיק לקחים. שירות המבחן המליץ להעמיד הנאשם בצו מבחן לשנה במסגרתו ישולב בשיחות פרטניות לצד חתימה על התחייבות, כמו כן המליץ להימנע מהרשעתו על מנת שיוכל לשוב ולעסוק בתחום השמירה, תחום בו עסק 7 שנים.

טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה ציינה שהנאשם יליד 1990, נעדר עבר פלילי, הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו טענה כי המתחם נע בין 6-1 חודשי מאסר וענישה נלווית. ביקשה שלא לאמץ את המלצת שירות המבחן ועתרה להטיל על הנאשם מאסר ברף הבינוני של המתחם לצד מאסר על תנאי, התחייבות, פסילה בפועל ופסילה על תנאי. בנוסף ביקשה המאשימה לחלט את הרכב בו בוצעה העבירה.

5. ב"כ הנאשם ציינה כי הנאשם ללא עבר פלילי, הדגישה את חלוף הזמן ואת העובדה שלא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים. הפנתה לנסיבותיו האישיות, להיותו מפרנס יחיד לשתי משפחות. טענה כי מתחם העונש ההולם נע מאי הרשעה ועד למאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות. ביקשה לאמץ המלצת שירות המבחן, על מנת שהנאשם יכול לחזור להתפרנס משמירה. ביקשה שלא לפסול את רישיונו, שכן זקוק לו לצרכי התניידות, ולא לחלט את הרכב שבבעלות אשתו אשר משמש את כל בני הבית.

6. הנאשם ביקש לומר דברים. לדבריו עשה טעות, הביע צער וציין כי לקח את הנוסעים לאשדוד ולא לגבול או למקום אחר. כמו כן ציין שלקח אותם טרמפ ולא קיבל תמורת הסעתם תשלום.

דין

מתחם העונש ההולם

7. **הערך החברתי** המוגן שנפגע כתוצאה מהעבירה של הסעת שב"ח הוא שלום הציבור ובטחונו וזכותה של מדינה ריבונית לקבוע את זהות הבאים בשעריה.

על חומרת מעשיהם של המסיעים, המלינים והמעסיקים שוהים בישראל שלא כדין ועל הסיכון הטמון בכך, עמד בית המשפט העליון, לא אחת, תוך שקבע, כי יש לנקוט כלפיהם במדיניות של ענישה מחמירה, הכוללת לרוב מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח (רע"פ 3674/04 **אבו סאלם נ' מדינת ישראל**, רע"פ 8191/06 **קריספי נ. מדינת ישראל**, רע"פ 3173/09 **פראג'ין נ' מדינת ישראל**).

8. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** בנסיבות תיק זה היא ברף הנמוך, השב"חים לא ביצעו עבירות נלוות ושוחררו, בפועל לא נגרמה פגיעה קונקרטית בביטחון הציבור.

9. באשר ל**נסיבות ביצוע העבירה** לקחתי בחשבון כי הנאשם הסיע 2 שוהים בלתי חוקיים, ההסעה נעשתה בתוך תחומי מדינת ישראל ואין מיוחסת לו הסעה מכיוון הגבול אל תוך המדינה. אין אינדיקציה לכך שההסעה בוצעה בשכר. אין אינדיקציה לתכנון מוקדם.

10. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים החל ממאסר על תנאי

(ובמקרים חריגים אף הימנעות מהרשעה) וכלה במאסר בפועל לתקופות קצרות, ראו למשל במקרים הבאים:

- רע"פ 2844/16 **ביאלה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 13.04.16), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירה של נסיון להסעת 3 שב"חים. בית המשפט קמא גזר עליו 80 ימי מאסר בע"ש, ערעורים בבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.
 - רע"פ 9038/15 **סרחאן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 19.01.16), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירה של שהייה בלתי חוקית והסעת שוהה בלתי חוקי נוסף. (הנאשם ובן משפחה נוסף שהגיעו לבקר את אשתו החולה של הנאשם). בית המשפט קמא גזר עליו 3 חודשי מאסר, ערעורים בבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.
 - רע"פ 2572/16 **סויסה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 6.4.16), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בשתי עבירות של הסעת תושב זר השוהה בישראל שלא כדין ובעבירה של סיוע לכניסה לישראל שלא כדין. בית המשפט קמא גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס. ערעורים בבית המשפט העליון ובבית המשפט המחוזי נדחו.
 - רע"פ 3656/05 **מנחם נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 1.5.05), התקבלה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בביצוע עבירה של הסעת שוהה בלתי חוקי (נסיעה קצרה שלא על רקע עסקי). בית משפט קמא גזר מאסר למשך 40 יום לריצוי בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו וגזר עליו 45 ימי מאסר לריצוי בפועל. בית המשפט העליון קיבל את הערעור והורה כי 45 ימי המאסר ירוצו בעבודות שירות.
 - עפ"ג (מחוזי מרכז) 42224-05-14 **סרסור נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 3.8.15), התקבל ערעור של נאשם שהורשע בביצוע עבירה של הסעת שוהה בלתי חוקי, בית משפט קמא גזר 8 חודשי מאסר תוך הפעלת 2 מאסרים מותנים בחופף. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור, ביטל המאסר והאריך התנאים.
- ראו גם: ת"פ (ב"ש) 38900-03-13 **מדינת ישראל נ' אבוגודה** (הסעת שב"ח יחיד - 5 חודשי ע"ש); ת"פ (י-ם) 64092-12-12 **מדינת ישראל נ' כרישאת** (הסעת שב"ח יחיד בתמורה לתשלום - 21 ימי מאסר בע"ש).
- ראו מקרים בהם בתי המשפט נמנעו מהרשעה: ע"פ (י-ם) 2738/08 **מדינת ישראל נ' יוסף** (הסעת שב"ח יחיד); ת"פ (רמלה) 16068-07-15 **מדינת ישראל נ' אחמד שוויקי** (הסעת 2 שב"חים); ת"פ (קג"ת) 15756-08-14 **מדינת ישראל נ' שוורצמן** (הסעת 2 שב"חים); ת"פ (י-ם) 56474-01-13 **מדינת ישראל נ' נירוך** (הסעת שב"ח); ת"פ (עכו) 49228-07-12 **מדינת ישראל נ' ריא** (הסעה והעסקת שב"ח יחיד); ת"פ (כ"ס) 32436-01-11 **מדינת ישראל נ' עטאללה** (הסעה וסיוע להעסקה); ת"פ (כ"ס) 2019/09 **מדינת ישראל נ' רצאבי** (הסעת שב"ח יחיד); ת"פ (רמ') 18086-03-10 **מדינת ישראל נ' אל עמורי** (הסעת שב"ח במונים שבבעלות הנאשם);

11. לאור כל המפורט לעיל אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בנסיבות המפורטות, נע ממאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר.

ביטול הרשעה

12. הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשיעו בדין. עם זאת קיימים מקרים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה

עמוד 3

לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

13. יישום המבחנים האמורים במקרה דנן, מעלה כי ניתן וראוי להורות על ביטול הרשעת הנאשם בדיון.

14. באשר לסוג העבירה הרי שעסקינן בעבירה מסוג עוון אשר העונש המירבי הקבוע בצידה עומד על שנתיים מאסר. כפי שניתן ללמוד מהפסיקה הנוהגת בתי המשפט לא אחת נמנעו מהרשעה בעבירה זו.

15. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, כפי שפורט לעיל הנסיבות אינן בעלות חומרה יתירה, עסקינן בנאשם שהסיע 2 שוהים בלתי חוקיים, במועד אחד, בשעת הצהרים, שלא מכיוון הגבול, אלא בתוך תחומי המדינה, ללא אינדיקציה להסעה בשכר. ללא אינדיקציה לתכנון מוקדם, עבירה שבוצעה להערכת שירות המבחן בשל העדר שיקול דעת מעמיק ולא מתוך מודעות לחומרת המעשים.

16. הנאשם צעיר בגילו, אב לשני תינוקות, נושא על גבו את עול הפרנסה של משפחתו הגרעינית ומשפחת מוצאו, לאחר שאביו עזב את הבית ובהיותו הגבר היחיד במשפחה.

הרשעה עלולה לפגוע בפרנסתו של הנאשם, ביכולתו לעסוק בתחום האבטחה, תחום שעסק בו במשך 7 שנים.

17. "במקבילית הכוחות", בשים לב לנסיבות הקלות באופן יחסי של ביצוע העבירה, ולאור מצבו המשפחתי המורכב ותפקידו המרכזי בפרנסת 2 משפחות, נדמה כי ניתן להסתפק בנזק קונקרטי מהרשעה שאינו ברף הגבוה.

18. לפיכך, בשל היות הנאשם אדם נורמטיבי, אשר מתפקד בצורה תקינה ואחראית בכל תחומי חייו, לאור היותו נעדר עבר פלילי, לאור חלוף הזמן מביצוע העבירה (כמעט 3 שנים) לאור העובדה שלקח אחריות והפיק לקחים, לאור העובדה כי ההליך המשפטי היה משמעותי ומרתיע, לאור גילו הצעיר והאחריות הרבה הרובצת לפתחו בתא המשפחתי, בשים לב שנסיבות ביצוע העבירה אינן ברף חומרה גבוה, לאור המלצת שירות המבחן, ולאור כל יתר השיקולים שפורטו לעיל, הגעתי לכלל מסקנה כי מתקיים בעניינו של הנאשם החריג, אשר מאפשר הימנעות מהרשעה, תוך מתן אמון בנאשם כי ימשיך וישמור על ניקיון כפיו.

אשר על-כן, אני מורה על ביטול הכרעת הדין המרשיעה מיום 16.2.17.

ניתנה והודעה היום ט"ו שבט תשע"ח, 31/01/2018 במעמד הנוכחים.

נועה חקלאי, שופטת

לאור הודאת הנאשם אני קובעת כי הנאשם ביצע את העבירה מיום 19.3.15 של הסעת 2 תושבי הרשות הפלשתיאית מבלי שהיה בידו אישור כניסה או שהיה כדין בישראל, אך נמנעת מהרשעתו.

ניתנה והודעה היום ט"ו שבט תשע"ח, 31/01/2018 במעמד הנוכחים.

נועה חקלאי, שופטת

גזר דין ללא הרשעה

לאור המלצת שירות המבחן לא יוטל על הנאשם צו של"צ.

בשל הנסיבות שפורטו בסעיף 18 בהחלטתי לעיל, לא מצאתי הצדקה להעתר לבקשת המאשימה ולהורות בזו הפעם על חילוט הרכב.

זאת ועוד, סעיף 12א(ד2)(1) לחוק מקנה לבית המשפט סמכות להורות על חילוט הרכב שבו נעברה עבירה, רק למי שהורשע בעבירה דומה בשלוש שנים שקדמו להרשעתו הנוכחית. כאמור בעניינו של הנאשם הוריתי על ביטול ההרשעה, מה גם שאין לנאשם כלל הרשעות קודמות, לא בעבירה דומה ולא בעבירות אחרות. על כן ומשעניינו של הנאשם לא עונה על הקריטריונים אשר הגדיר המחוקק לצורך חילוט על פי חוק זה, ובשים לב נסיבותיו האישיות שפורטו, לא מצאתי לנכון לעשות שימוש בסמכות החילוט המוגדרת בדין הכללי, מה גם שהנאשם אינו הבעלים של הרכב.

לאור כל האמור, אני מחייבת את הנאשם כדלקמן:

א. הנני מטילה על הנאשם צו מבחן וזאת למשך שנה. הנאשם ימצא בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום. במסגרת המבחן ישולב הנאשם בכל הליך טיפולי ששירות המבחן ימצא לנכון מעת לעת.

הנאשם מוזהר כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו, להרשיעו ולהטיל עליו עונש נוסף, בגין העבירה בה הורשע, במקום צו המבחן.

ב. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 4,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה על חוק הכניסה לישראל התשי"ב 1952 וזאת במשך שנה מהיום. ההתחייבות תחתם עוד היום, אחרת הנאשם יאסר למשך 15 יום.

ג. פסילה בפועל מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 2 חודשים.

הפסילה בפועל תחל לא יאחר מיום 1.3.18, ועל הנאשם להפקיד רשיון הנהיגה במזכירות בית המשפט השלום בקרית גת או בביהמ"ש השלום בבאר שבע לא יאחר משעה 13:00 באותו מועד.

מוסבר לנאשם שהוא חייב להפקיד את רשיון הנהיגה במזכירות בית המשפט. לא יופקד הרשיון, הוא יחשב כפסול מלנהוג מיום 1.3.18 אך הפסילה לא תימנה ולכן לא תסתיים.
עמוד 5

ד. פסילה מלהחזיק ומלקבל רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב 1952.

ה. הוצאות משפט 500 ₪. ההוצאות ישולמו ב-5 תשלומים חודשיים רצופים ושווים החל מיום 1.3.18.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

>

ניתנה והודעה היום ט"ו שבט תשע"ח, 31/01/2018 במעמד הנוכחים.